

ΦΩΛΕΑ ΠΟΙΚΙΛΑΝΘΟΥΣ.

Μεταξύ τῶν ἀπείρων ποικιλιῶν, ὑπὸ τὰς ὄποιας παρίσταται εἰς ἥματα τὸ λεγόμενον ἔνστικτον, εἰς τὸ ζῶα ἡ ἀναφερομένη καὶ σχετιζομένη μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν κατοικίας των εἶναι ἡ περιεργοτάτη καὶ θαυμασιωτάτη.

Λάθετε ως παράδειγμα τὸν Σκίουρον· οὗτος, ως γνωρίζουσιν οἱ ἀναγνῶσται μου, κατασκευάζει τὴν κατοικίαν του συνήθως εἰς ποταμούς, ως νὰ ἐμπλήσεις πλησίον εἰς ίκανον ξυλουργὸν καὶ οἰκοδόμον, κόπτει τὴν ἀναγκαῖαν ξυλεάν, μεταφέρει αὐτὴν εἰς τὸν τάπον ὃπου ἐπιθύμει νὰ κατασκευάσῃ τὴν κατοικίαν του, κατασκευάζει τὸν σκελετόν, διαιρεῖ τὸ ἐσωτερικὸν εἰς δωμάτια πρὸς ὅπον, πρὸς γέννησιν καὶ προφύλαξιν τῶν νεογνῶν, πρὸς ἀποταμίευσιν τῆς τρόφης, κλ.

Παρατηρήσατε τὰ ἔντομα καὶ ἡ δίως τὴν μέλισσαν μὲ ὄποιαν τέχνην κατασκευάζει τὴν κηρύθραν

Φωλεά Ποικιλανθούς.

της, οἰκονόμουσσα ἐντελῶς τὸν χῶρον διὰ τοῦ ἐκαέδρου σχήματος, τὸ ὄποιον δίδει εἰς τὰ φατνία της, πρὸς ραιστάτων πτηνῶν, τὰ ὄποια ζοῦν εἰς τὴν Νότειον Ἀ-ἐναποταμίευσιν τοῦ μέλιτος καὶ τῆς ἐναποθέσεως τῶν ώῶν της.

Λάθετε τοὺς μύρμηκας, πόσον θαυμασίως κατασκευά-

ζουν τὰς ὑπογείους φωλεάς των, διαιροῦντες αὐτὰς εἰς ἀνώγεα καὶ κατώγεα, εἰς ἀποθήκας, νοσοκομεῖα, ὑπωτήρια, κ.τ.λ. καὶ πῶς ἔξασφαλίζουν διὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς βροχῆς καὶ τῆς θυελλῆς.

"Ἐλθετε εἰς τὰ πτηνά καὶ ἐκεὶ θέλετε θεῖες θαυμαστά πράγματα, ἔκτεινομενα ὑπὸ τοῦ ἐνστίκτου τούτου.

Κυττάξατε τὴν χελιδόνα, πόσον ὥραια καὶ ἀσφαλῶς κτίζει τὴν φωλεάν της! Τὸ στρουθία ἐπίσης καὶ διάφορα ἄλλα πτηνά λαμβάνεν πολλὴν φροντίδα εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς φωλεᾶς αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ μετ' αὐτῆς συνέχεται ἡ ἔξασφαλίσις τῶν νεογνῶν των καὶ ἡ διαιώνισις τοῦ εἵδους των, ἡ Πρόνοια ἐνεφύτευσεν εἰς αὐτὰ καὶ πάντα τὰ ζῶα τὸ καλούμενον ἔνστικτον, ὑπὸ τοῦ ὄποιος διδηγοῦνται, χωρὶς νὰ γνωρίζουν καὶ τὸν λόγον, εἰς τὸ νὰ λαμβάνουν πᾶν προφυλακτικὸν μέτρον, δυνάμενον νὰ υπερασπίσῃ αὐτὰ καὶ τὰ νεογνά των καὶ οὕτω νὰ προφύλαξῃ τὸ εἵδος των ἀπὸ ἀφανισμόν.

'Η προκειμένη φωλεά παριστά φωλεὰν ἐνδε τῶν μικροτάτων ἀλλ' ὅμοια σχήματα, τὰ ραιστάτων πτηνῶν, τὰ ὄποια ζοῦν εἰς τὴν Νότειον Ἀμερικήν. 'Η φωλεά αὐτῇ εἶναι κατεσκευασμένη ἐπὶ φραγκοσυκέας, η ὄποια διὰ τῶν ἀκανθῶν τῆς προφύ-

λάτται τὰ ὄπα καὶ νεογά τοῦ μικροῦ καὶ ἀδυνάτου τούτου

του πτηγοῦ ἀπὸ πολλοὺς ἔχθρούς, οἱ δόποιοι θὰ κατέστρεφον αὐτὰ ἄνευ τῆς προφυλάξεως ταῦτης.

Εἰς ἄλλα μέρη, δπου ὁ ἔχθρος εἶναι ἐπιφοβώτερος, ταῦτα μικρὰ ταῦτα πτηγὰ κατασκευάζουν τὰς φωλεῖς τῶν εἰς τὰ λεπτότατα κλωνάρια τοιούτων δένδρων, ὅποιον ἡ φυλλώρα, ὅστε ωὕτε αὐτὸι οἱ ἐπιδέξιοι περὶ τὸ δενδροβατεῖν πίθηκες δὲν δύνανται νὰ τὰς φθάσουν.

Ἄλλα, ἡμιπροῦν νὰ ἔρωτή σουν πολλοὶ τῶν μικρῶν μου φύλων, δὲν μᾶς λέγεις τί εἶναι αὐτὸ τὸ ἔνστικτον; Ἡ ἔρωτης αὐτῆς δύσον λογικὴ καὶ δρθῆ εἶναι, ἀλλο τόσον εἶναι δύσκολος, ἐπειδὴ ἡ μεῖς δ, τι περὶ τούτου γνωρίζομεν εἶναι αἱ ἔργα τοῦ, ἐξ αὐτῶν δὲ κρίνοντες δυνάμεθα μετά τίνος βεβαίητητος νὰ εἴπωμεν δτι ἔνστικτον εἶναι δύναμίς τις, διὰ τῆς ὥποις ἀπαντα τὰ ζῶα, χωρὶς προηγουμένην διδαχὴν ἢ περαν, χωρὶς συλλογισμὸν ἢ σκέψιν καὶ χωρὶς τίνα σκοπὸν, δηγοῦνται ἀλανθάσις νὰ κάμννεν αὐτομάτως δ, τι εἶναι ἀναγκαῖον

Ἡ μικρὰ Ἐλένη παρηγοροῦσα τὸ ὄρφανόν.

πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀτόμου των καὶ διαιώνισιν τοῦ εἶδους των. Τοιοῦτον ἔνστικτον παρατηροῦμεν εἰς τὸν θηλασμὸν τῶν νηπίων — ταῦτα ἀμάρα γεννηθοῦν, λαμβάνουν τὸν μαστὸν καὶ αὐτομάτως βυζαίνουν, χωρὶς νὰ τὰ διδάξῃ τις.

Ἡ παρουσία τοῦ ἔνστικτου ἐν τοῖς ζώοις εἶναι μία τῶν ἴσχυρῶν ἀποδείξεων τῆς ὑπερέξεως Παντόφου καὶ ἀγαθοῦ Δημιουργοῦ, σκοπίμως καὶ ἐν ἀγαθοῦτητι δημιουργήσαντος τὰ πάντα.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΖΩΗΣ.

- 1) Οὐδέποτε ἀφίσινης διὰ τὴν αὔριον ὕποδύνασθαι νὰ πράξῃς σήμερον.
- 2) Μή βαρύνης ποτὲ ἄλλους διὰ σού διοιστος δύνασαι νὰ πράξῃς.
- 3) Ποτὲ μὴ δαπανᾶς τὸ ἀργύριον σου πριν λάθησεις.
- 4) Μή ἀγοράζῃς ποτὲ δ, τι δὲν χρειαζεσαι, διότι εἶναι εὐθηρόν.
- 5) Περισσότερα δαπανῶμεν διὰ τὴν ὑπερηφανίαν, ἢ διὰ τὴν πείναν, τὴν δίψαν, καὶ τὸ ψύχος.
- 6) Οὐδέποτε μετανοεῖς τέ, δτι ἔφαγεν δλίγον.
- 7) Οὐδὲν ὀχληρόν, τὸ ὄποιον πράττομεν ἔκουσις.
- 8) Πόσην λύπην προϊζένησαν εἰς ἡμᾶς δειγά, τὰ ὄποια οὐδέποτε συνέβησαν!
- 9) Τελέσον τὰς ὑποθέσεις σου δῶν τὸ δυνατόν φιλικῶς.
- 10) "Οταν θυμώνης ἀρίθμει μέχρι τῶν 10, πρὶν ἢ διλήσῃς" ὅταν δὲ βαρυθυμῶνται, ἔως ἔκατόν.

Θ. Ιέφερσων.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΝ.

1. Πέθαν' ἡ μάννα μόυ καὶ διμαρπάξεις πρὶν τὸν ιδῶ, κ' ἔμεινα ἔρημο καὶ μοναχό...
2. Τώρα μοῦ ἔρπαξεν δικροθάπτης καὶ τὴν Σοφήν, τὴν μάνη σύντροφον καὶ ἀδελφήν...